

WOLKROVINY

ČÍSLO 17
ÚNOR 2016



Obsah

Úvodní slovo šéfredaktora	- 2 -
Aktuality.....	- 3 -
Okresní kolo olympiády v českém jazyce.....	- 3 -
Další olympiády v únoru.....	- 3 -
Maturitní ples	- 4 -
Rozhovor s panem ředitelem Ing. Michalem Šmucrem	- 5 -
Povídka	- 8 -
Encryptus	- 8 -
Divočák	- 9 -
How Steven Schwartzhoff sees it?	- 11 -
Téma	- 13 -
Valentýnské šílenství.....	- 13 -
Komiks	Chyba! Záložka není definována.

Úvodní slovo šéfredaktora

Drazí čtenáři,

další číslo našeho časopisu je na světě. Hned na začátek se vás pokusím na toto 17. vydání nalákat. Najdete v něm totiž rozhovor s naším panem ředitelem Ing. Michalem Šmucem. Tento rozhovor je poněkud zvláštní, alespoň pro mě, z mnoha důvodů. Pro rozhovor se nám naskytla poměrně unikátní příležitost: určitě většina z vás ví o zrušení zájezdů do zahraničí a také se k vám nejspíše dostaly různé fámy, jaký je vlastně důvod pro rozhodnutí vedení školy ohledně této věci. Aby byly všechny fámy proměněny v pravdu či nepravdu, rozhodl jsem se pro krátké a snad i všeříkající interview s panem ředitelem, který samozřejmě o celé věci ví nejvíce.

Doufám tedy, že po přečtení tohoto čísla budete obohaceni o mnohé podstatné vědomosti a pocity, a to nemluvím jen o již zmíněném rozhovoru.

Přeji hezké počtení v únorovém vydání a za měsíc na shledanou!

Jakub Jílek

Aktuality

Okresní kolo olympiády v českém jazyce

Dne 8. 2. 2016 proběhlo na ZŠ Melantrichova okresní kolo olympiády v českém jazyce. Zúčastnila se drtivá většina prostějovských základních škol a víceletých gymnázií (studenti nižších ročníků z Gymnázia Jiřího Wolker a z Cyrilometodějského gymnázia). Dokonce se zde objevily i některé venkovské školy (např. ZŠ z Horního Štěpánova).

Tato olympiáda přinesla naší škole značný úspěch, neboť jsme obsadili první a třetí místo. První místo jsem obsadil já 😊 (student tercie Martin Dobeš) a na třetím místě se umístil student kvarty Ondřej Kučera.

Martin Dobeš

Další olympiády v únoru

9. 2. 2016 proběhlo školní kolo olympiády ve španělském jazyce, kterého se zúčastnilo pouze 7 studentů. Do krajského kola v první kategorii postoupily Eva Novotná a Julie Kubíková. V druhé kategorii postoupily Karolína Hynková a Jana Kapláňková.

17. 2. 2016 proběhlo další okresní kolo olympiády v anglickém jazyce, v kategoriích I.B a II.B. Jaroslav Vychodil získal první místo, Eliška Vránová druhé a oba postupují do krajského kola!

22. 2. 2016 se konalo školní kolo olympiády v anglickém jazyce, ze kterého dále postoupila Terezie Hudcová a Tomáš Ovad, který se dne 23. 2. probojoval i do krajského kola.

Aneta Lišková

Maturitní ples GJW

Jelikož nikdo z naší redakce nebyl bohužel na této akci přítomen, zprostředkovali jsme vám aspoň povídání s maturantem Janem Mohrem.

Pro začátek je asi potřeba vysvětlit, co je vlastně ten maturitní ples zač, takže jsem tuto otázku položil Honzovi hned jako první: "Maturitní ples je slavnostní ukončení čtyř, respektive osmi let studia, které jsme na této škole strávili. Je to taková poslední příjemná stanice před maturitou." odpověděl Honza pohotově.

Možná si pokládáte otázku, jaký přínos z toho všeho maturant má, podle Honzy je to hlavně sblížení mezi třídním učitelem a studenty ale také mezi studenty samotnými. Pokud byste se měli stát účastníky tohoto plesu i vy – nematuranti, i pro vás by tu bylo mnoho možností, jak se tu zabavit, koneckonců to tu probíhá jako na mnoha jiných plesech, s pár výjimkami. Na maturitním plese můžete vidět stužkování maturantů, kterému předchází nástup maturantů spolu s vystoupením, které si připravili. Specialitou letošního plesu bylo také půlnoční překvapení v podání 4. A a 4. B. Toto překvapení spočívalo ve zkratce v tom, že maturanti sehráli scénku, ve které některé dívky a právě Honza účinkovali jako školačky ve třídě, na scéně se objevil také učitel, úchylové nebo i kuchař. Nuda tam tedy dozajista nebyla. Za vším tímhle se ale skrývá mnoho hodin příprav. Za přípravami samozřejmě stáli maturanti, z velké míry však Honza zmiňoval také kabinet výtvarné výchovy, který tvořil výzdobu a velké díky také patří Liborovi Marčanovi za utváření a udržování dobrých vztahů mezi studenty a učiteli při přípravě této akce.

A jaké jsou osobní dojmy Honzy Mohra z plesu? "Byla to pro mě nejslavnostnější událost mého života, zároveň si také člověk uvědomí, že končí to hezké a od teď už člověka čeká jen tvrdá dřina. Samotný ples pak, a na tom jsem se shodl i se svými přáteli, jakoby trval jen deset minut, stužkování, pak se tančilo a než se nadějete, je konec."

Pro maturanty je jistě ples plný emocí, plno emocí však bylo i několik týdnů před touto událostí, a to při shánění lístků. 'Handrkování' ohledně této věci snad nikomu neuniklo, a tak se tady o detailech jistě zmiňovat nemusím, na co jsem se však zeptal, jaké rady má pro maturanty v dalších letech. "Být slušný, opravdu, slušnost je to nejdůležitější. Vzpomínám si, když jsme něco řešili s

panem učitelem v kabinetě a jakmile jsem otevřel dveře, nahrnuly se k němu hordy lidí žádajících lístky. Lístky se dají sehnat vždy, jen je potřeba být slušný."

Nakonec jsem Honzu požádal, aby to teď, s odstupem času, shrnul: "Kolem celé akce bylo velké haló, to jsme si všichni všimli, hodně lidí se kvůli lístkům a podobně hádalo, já myslím, že důležité je, aby si to všichni užili a aby tuto jedinečnou akci mohli zažít nejen vaši spolužáci, ale i vaši přátelé a rodina."

Honzovi moc děkuji za příjemný rozhovor!

Jakub Jílek a Jan Mohr

Rozhovor s panem ředitelem Ing. Michalem Šmucrem

V minulém čísle jsem psal článek o zrušení zahraničních zájezdů. Abychom vám ale mohli poskytnout co nejobjektivnější pohled na věc, museli jsme zajít dál. Proto vám nyní na toto téma zprostředkováváme rozhovor s panem ředitelem.

Jaký máte názor na školní zájezdy do zahraničí, co podle Vás přináší studentům dobrého, a mají naopak nějaká negativa?

Škola tradičně organizuje výjezdy žáků do zahraničí, myslím, že je to součást vzdělávání na této škole. Kvalita zájezdu vždy záleží na tom, kdo jej provádí, a myslím si, že většina těch zájezdů, která se tady uskutečnila, tak měla velmi vysokou úroveň. V současné době mě mrzí, že situace, která vznikla v Evropě, myslím tím bezpečnostní situaci, nám trochu komplikuje zájem mladých lidí o výjezd do některých zemí, ale věřím, že se to postupně uklidní.

U toho bych se rád zastavil, v nedávné době jsme se dozvěděli, že byl zrušen zájezd do Mnichova. Jaké k tomu byly důvody, byla to konkrétně právě ta bezpečnostní situace?

Určitě ano, bylo to z důvodu bezpečnostní situace. A přestože média u nás o řadě věcí neinformují, tak ta situace je na mnoha místech horší než to vypadá,

především na místech, kde se pohybuje v Německu veřejnost, tedy veřejné prostory nebo nádraží. Naší povinností bylo na to reagovat a myslím si, že to s pochopením přijali i rodiče.

Mluví se o tom, že byly zakázány veškeré zájezdy v roce 2016, je tomu tak?

Nepoužil bych slovo zakázány, použil bych pouze slovo zrušeny, to znamená, že jsme k tomu kroku byli přinuceni právě probíhající situací. Pokud vnímáte koneckonců i zprávy z tohoto týdne (15. - 22. 2.) z Německa, tak vidíte, že ta situace tam není jednoduchá, dochází k žhářským útokům a potyčkám lidí na veřejných místech.

Jaký vliv podle Vás mohlo mít zrušení zájezdů na studenty, mohlo to v nich například podnítit strach?

Nemyslím si, že zrušení zájezdu, a opakuji, že je to vynucené opatření, má za následek vyvolání strachu. Domnívám se, že zcela objektivně vznikají u veřejnosti obavy na základě skutečností, které se v Evropě odehrávají kolem naprosto nezvládnutého problému ilegální migrace a kolem věcí, které s tím v rovině bezpečnosti souvisí.

Jaký je Váš osobní názor na uprchlickou krizi, myslíte si, že je vhodné se jí bát a nějakým způsobem se před tímto problémem schovávat, nebo se před tento problém postavit?

Především musím říct, že absolutně nesouhlasím s teorií takzvaného multikulturního světa, kde dojde k promíchání kultur a národů. Podle mě je to naprosto šílená koncepce a výsledkem těchto pokusů může být opravdu znatelný nárůst násilí. Podle mého názoru by měl být svět multikulturní právě v různosti národů a kultur, které si zachovají svoji národní suverenitu a svoji kulturní svébytnost. To, co se odehrává, se podle mého soudu neodehrává náhodou a je to projev buďto šíleného plánu na revoluční změnu Evropy a její kultury a naprostou změnu národního složení, nebo je to výsledkem totální politické nezodpovědnosti politických špiček.

Pokud by studenti účastníci se zahraničních zájezdů byli poučeni i o extrémních situacích, které by mohly nastat mimo naše hranice, bylo by pak možné takový zájezd uskutečnit?

To není nebezpečí pádu na schodech. Objektivně můžete být poučeni, jak chcete, a ta situace je z hlediska bezpečnosti studentů a zodpovědnosti školy naprosto nezvládnutelná. Takže těžko vás poučení ochrání před útokem na váš majetek a na vaše zdraví, což jsou rizika, kde je jedinou možnou odpovědí eliminace těchto rizik tím, že se zájezd neuskuteční.

Je Vám známo zda zájezdy ruší i jiná gymnázia?

Je mi známo, že došlo dokonce k nedočerpání finančních prostředků v roce 2015, které EU a potažmo MŠMT přidělilo na zahraniční cesty studentů, právě z důvodů obav o jejich bezpečí.

Konkrétně zájezd do Mnichova už asi zachránit nelze, je však možné že by vedení školy třeba z důvodu tlaku studentů změnilo názor na tuto věc?

Určitě to nebude z důvodu tlaku studentů, protože to není otázka, ve které můžete podléhat tlaku, to je otázka odpovědnosti, která nesmí podléhat nějakému manažerskému populismu. My určitě budeme sledovat, jak se bude situace vyvíjet, a v okamžiku, kdy budeme stoprocentně schopni zařídit to, že se studenti vrátí živí, zdraví a se zážitky ze zájezdu, tak samozřejmě ten postoj změníme.

Pokud se tedy zahraniční exkurze konat nebudou, existuje nějaký způsob, kterým by byly nahrazeny?

Zahranční exkurze se tento školní rok konat nebudou. Jakmile se situace změní, tak je obnovíme a budeme zvažovat naprosto konkrétní případy a konkrétní možnosti. To znamená, že tam, kde je riziko minimální, což jsou například státy jako je Polsko, tak nevidím důvod, proč by se tam neuskutečnila zahraniční exkurze.

Ještě jednou bych chtěl panu řediteli poděkovat za jeho ochotu, se kterou mi na interview věnoval svůj čas. Doufám, že vám - čtenářům umožnil tento rozhovor pochopit, jak se věci ohledně zájezdů na naší škole mají. Nezbývá než doufat v lepší zítřky.

Ing. Michal Šmucr a Jakub Jílek

Povídka

Encryptus

5

Lukáš zapnul prohlížeč a do vyhledávače zadal The Mentor. Vyskočilo mu spoustu odkazů, řekl si ale, že Wikipedie bude nejspolehlivější. Zatímco se stránka načítala, Lukáš si uvědomil děsivou stránku věci. Našel si ho člověk, o kterém nic nevěděl, člověk, jenž měl místo jména pouze podivné znaky a svůj profil měl soukromý. Člověk, který mu napsal tento podivný text. Stránka se konečně načetla a Lukášovi se před očima zjevil text, který mu před chvílí někdo poslal. Podle Wikipedie je tento text součástí hackerského manifestu Svědomí hackera, který napsal právě on. Proč by to ale Lukášovi někdo posílal? Přešel mu mráz po zádech. Možná je ta hra přece jen reálnější, než si kdy dokázal připustit. Ale přitom jeho Facebook nikde nezadával. „Divný,“ pomyslel si, „ale určitě to byl jen vtípek nějakého mého spolužáka.“ Chvilku o tom přemýšlel, potom si ale vzpomněl na skutečný důvod, proč šel na Facebook. Chtěl se Monice omluvit, jak hrubě jí odmítl. Uvědomil si, že promrhal jeho velkou šanci, jít s dívkou, kterou už dlouho chtěl. Politoval se a napsal Monice:

„Ahoj Mončo, promiň, že jsem tě odmítl jen kvůli počítačové hře, připadám si jako idiot. Stále tvé pozvání platí?“

Lukáš potom chvíli brouzдал po netu, ale každou chvilku se díval, jestli mu Monika náhodou neodepsala. Až nakonec uslyšel důvěrně známý zvuk příchozí zprávy. Opravdu moc doufal v to, aby to opět nebyl jen nepovedený vtípek jednoho z jeho spolužáků. Přece jenom to ale byla Monika:

„Na tebe se zlobit nedá. Obléknu se a setkáme se v parku.“

6

Lukáš a Monika se procházeli po městě, povídali si o škole i o kamarádech a užívali si květnového počasí. Po hodině si obešli svou obvyklou trasu, ale i přesto, že se měli učit na písemky, které se další den psali, svou trasu si ještě prodloužili. Když už se stmívalo, rozhodli se, že se už vrátí domů. Ještě předtím ale Lukáš Moniku pozval do kina. „Hele, známe se už dlouho, napadlo mě, že bych tě mohl pozvat do kina,“ navrhl Lukáš. „Tato nabídka je tak neodolatelná,

že tvé pozvání přijmu, bude mi potěšením,“ odpověděla Monika, „na co půjdeme, se domluvíme na Facebooku.“. Když poté Lukáš mířil domů, řekl si sám pro sebe: „Luke, boduješ.“

Když se další den psaly písemky z fyziky a dějepisu, Lukáš nic nevěděl, ale bylo mu to vcelku jedno, měl domluvené rande s hezkou holkou a jen pomyšlení na Moniku ho hned donutilo se usmát. Nálada se mu ale zhoršila, když zjistil, že včerejší zprávu mu neposlal nikdo z jeho spolužáků. Věděl, že jim nemůže stoprocentně věřit, ale i přesto byl vyděšený. Říkal si ale, že to klidně mohl poslat kdokoliv z jiných ročníků. Zase se uklidnil, dokonce se mu podařilo vcelku obstojně napsat tu fyziku. Po škole šel zase na chvíli ven s Monikou, ale řekl si, že ještě musí zkusit prolomit to heslo v Encryptu. Monice se vymluvil na to, že ještě mámě musí s něčím pomoci, a spěchal k počítači.

Když Encryptus zapnul, vyskočila před ním obrazovka, která ho žádala o zadání hesla. Napadlo ho, že by heslo mohl být The Mentor, proto ho tam zadal, ale nedostal se skrz. Dlouho Lukáše nic nenapadlo, už to chtěl vzdát, ale potom ho napadlo, že by to mohl zkusit bez mezer. Do pole zadal TheMentor. Na obrazovce se mu velkým písmem objevila hláška: PŘÍSTUP POVOLEN.

Divočák

Stalo se to předloni, a i když jsem to málem nepřežil, jsem za to svým způsobem vděčný. Tou dobou jsem zrovna začal chodit do Skautu, a byl na svém prvním skautském táboře v Lipové. Měl jsem za úkol plnit bobříka samoty. Vstal jsem o hodinu dřív než zbytek skautů, naplnil si čturu, vzal si do ešusu jídlo, uvařené den předtím, vzal si tužku, bloček, KPZ a vyrazil jsem do lesa. Zpočátku se nic nedělo, já posnídal, posadil se na pařez a zaposlouchal se do zvuků přírody. Slyšel jsem zpěv ptáků, bzučení hmyzu i šumění korun stromů ve větru. Chystal jsem se, že se porozhlédnu po okolí, když tu najednou slyším chrochtání. Snažil jsem se pohybovat nenápadně v domnění, že si mě nevšimne. Odplížil jsem se do bezpečí a vyšplhal na strom. Vydržel jsem tam tak asi dvě hodiny a pak jsem si řekl, že už bych mohl slézt dolů. Slezl jsem tedy a vyrazil jsem k nejbližšímu pařezu, protože jsem byl unavený a nechtěl si zašpinit kroj. Odpočinul jsem si a zanedlouho jsem usnul. Ovšem nespal jsem dlouho. Zase mě probudilo to chrochtání. Tentokrát jsem však měl opravdu strach, a tak jsem vystartoval téměř rychlostí světla a utíkal, jako by mi za patami hořelo. Prase běželo za mnou. Začal jsem křičet, a protože jsem se blížil k táboru, slyšel mě kamarád Ondra a vyběhl za mnou.

Když mě doběhl, já byl skoro na pokraji vyčerpání, avšak kanec neustával ve svém pronásledování. Naštěstí mě však Ondra popadl a odtáhl do tábora. Sice jsem nesplnil bobříka samoty, ale Ondra dostal bobříka odvahy (že mě zachránil) a mohl si na své „konto“ připsat dobrý skutek (už mu chybí jen 10 do získání bobříka dobrých skutků) a já poznal cenu přátelství. Proto bych mu teď rád poděkoval.

P. S. Tato povídka byla sepsána k výročí Mezinárodního dne skautů.

Martin Dobeš



How Steven Schwartzhoff sees it?

Dear readers, this edition of "How Steven Schwartzhoff sees it?" is about meal and habits connected with eating. As usually we wanted to bring you view on current topic from US and Czech side. As a bonus, Mr. Schwartzhoff was so kind to deliver to us not only the article, but also a related cartoon! So here we go!

Inevitably, whenever I sit down to eat with Czechs the question arises as to how to say "*Dobrou chut*" in English. My usual short answer is "we pray." But, I thought it worth taking a few minutes to address some matters of American eating etiquette which often confuse or amuse Europeans. Expanding on the preceding example, the real answer to why Americans (and the British) say nothing before commencing a meal is to ask why most continental Europeans do. This is a question with a specific historical answer. The French *bon appetit* was introduced as a necessary sign of good manners by Napoleon's armies in the countries they came to dominate. As Britain and the USA were never occupied by the French, this custom never took root. At some American restaurants when delivering food waiters will in fact announce simply: "That plate is hot." This is because these restaurants keep their plates steaming hot in order to assure that bacteria cannot survive on the serving surface. Customers are warned not to touch the plates to avoid lawsuits from anyone who burns themselves. Another common complaint is: "Why do Americans cut their food with their forks?" This is more complicated. Traditional American dining etiquette calls for eating with a so-called "zig zag" pattern of knife and fork use. Here, the fork is held in the left hand while cutting with the knife in the right hand. Then the fork is moved to the right hand and the, now unused, left hand is placed in the lap of the diner while the right hand moves the cut food to the mouth with the fork. The utensils are then switched back again to cut subsequent pieces of food. This is done automatically without thought by most Americans as a natural process and leaving the left hand on the table is perceived as impolite (as it is in most of the world, and in the "West" throughout most of its history, where the left is thought of as unclean and evil). The obvious inefficiency of this ingrained process means that when one is in a hurry and not particularly worried about etiquette it is much easier to simply

cut with the fork, which is just as sharp as the typical dinner knife anyway. So, enjoy your meal.

-----PŘEKLAD - TRANSLATION-----

Drazí čtenáři, dnešní díl "Jak to vidí Steven Schwartzhoff?" je o jídle a zvyklostech spojených se stravováním. Jako vždy jsme chtěli přinést vám pohled na dané téma z americké a české strany. Jako bonus byl pan Schwartzhoff natolik milý, že nám zaslal nejen článek, ale i s článkem spojený komiks. Tak tady to máte!

Kdykoliv, když se posadím k jídlu s Čechy, objeví se otázka, jak říct *Dobrou chuť* anglicky. Má obvyklá krátká odpověď je "we pray". Ale myslím si, že stojí za to věnovat pár minut na adresu záležitostí týkajících se americké stolovací etikety, která často udivuje či baví Evropany. Pokračujme s předešlým příkladem, opravdová odpověď na otázku, proč Američané (a Britové) nic neříkají před zahájením jídla je, proč to většina kontinentálních Evropanů dělá. Je to otázka se specifickou historickou odpovědí. Francouzské *bon appetit* bylo zavedeno jako nutná známka dobrých mravů Napoleonových vojáků, které ukazovali v zemích, které dobyli. Protože USA ani Velká Británie nikdy nebyly okupovány francouzskými vojsky, tento zvyk zde tedy nikdy nezakořenil. V některých amerických restauracích vás číšník upozorní, že "Ten talíř je horký". To proto, že v těchto restauracích nechávají talíře vždy v horké páře, aby žádná bakterie neměla šanci na nich přežít. Zákazníci jsou varováni, aby se nedotýkali talířů, čímž je zabráněno případným soudním procesům s těmi, kteří se popálí.



Další častou stížností je: "Proč Američané krájí jídlo vidličkou?" Tohle už je komplikovanější. Tradiční americká stolovací etiketa popisuje předlohu používání nože a vidličky metodou zvanou "cik cak". To je tak, že vidlička je držena v levé ruce, zatímco pravá krájí nožem. Poté je vidlička přesunuta do pravé ruky a nyní nepoužitá levá ruka je umístěna do klína strážníka. Pravá ruka vkládá ukrojené sousto do úst vidličkou. Vidlička a nůž jsou pak vráceny do výchozí polohy, aby mohl být proces zopakován. Tohle většina Američanů dělá bez přemýšlení jako přirozený proces, ponechávání levé ruky na stole je považováno za neslušné (tak jako ve většině světa je historicky levá považována za nečistou a zlou). Zjevná neefektivnost tohoto zakořeněného procesu znamená, že pokud někdo spěchá a příliš se nezaobírá etiketou, je pro něj jednodušší si sousta krájet vidličkou, která je koneckonců často stejně ostrá jako většina jídelních nožů.

Steven Schwartzhoff and Jakub Jílek

Téma

Valentýnské šílenství

Čtrnáctý únor, den, který nezadaní nenávidí a zadaní z něj mají obavy. Tyto svátky mi přijdou vcelku podivné. Obvykle to je jeden z těch dnů, které křičí: "Musíš v rámci zvyklostí dělat, co se od tebe očekává!"

V obchodních centrech je tou dobou tolik růžové, že jí tolik za celý rok nikde nevidíte, často vás to nutí přemýšlet, zda nemáte nějakou oční poruchu, která zapříčiňuje vaše růžové vidiny. Růžové nápisy v doprovodu houfů srdcí na vás řvou ze všech stran, že je svatého Valentýna, zda jste už vaší drahé polovičky něco koupili a jestli ne, máte zde k dispozici koupit na poslední chvíli růže a bonboniéru. Naservírované pod nos, hezky u sebe, aby se dotyční moc nesesdřeli. Pro obchodní řetězec jsou to hotové žně, ostatně jako každý jiný svátek v roce.

Kde jsou ty dny, kdy se náklonnost vyjadřovala nezávisle na tom, jaké datum právě kalendář ukazuje? Jako by se ji někdo snažil nacpat do jednoho nevinného dne.

Malí amorové s luky a šípy jako malá batolata v plenách zamuchlaná v mráčcích jakoby z vaty. Připadá mi to tak trochu jako jeden velký kýč. Den plný očekávání a následného zklamání se na svých dopisech podepisuje svým vlastním jménem. Podepisuje se na přání a tajné vzkazy. A možná i romantické komedie moc tomuto dni nepřispívají, dávají poměrně stručný návod, jak tento den prožít a mnozí si tak k tomuto dni vymýšlí různé ideje.

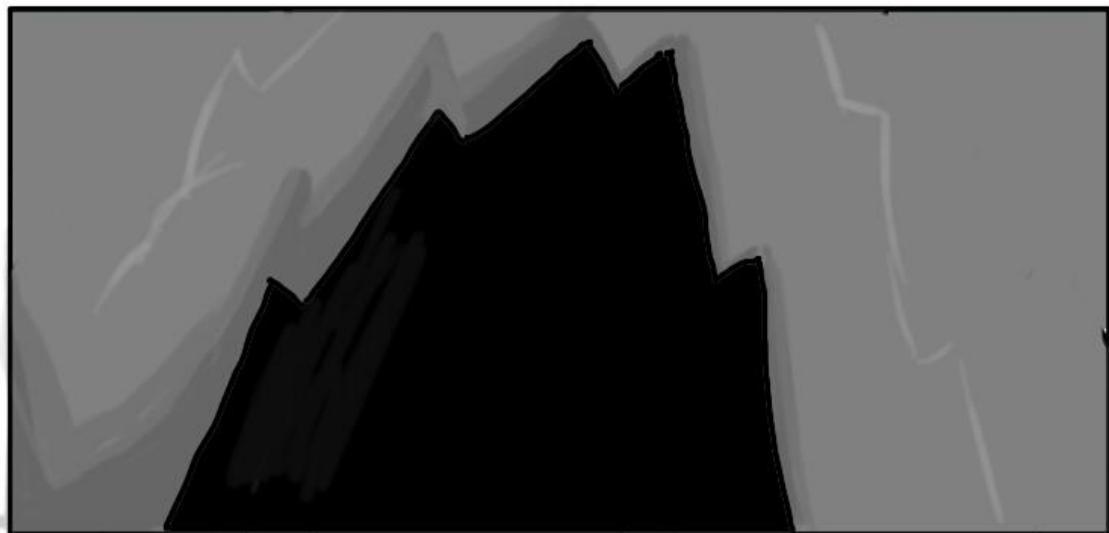
Rok po roce se tento den opakuje, jako bychom se octli v nějaké záhadné smyčce a chodíme ve stále stejných vyšlapaných cestách. Drahé polovičky nakonec ocení navíc nabraná kila z čokolád a vína. A všichni si můžeme oddechnout, když tento den skončí.

Ostatně pokud se vám tato podivná západní zvyklost nelíbí, vždy máte možnost slavit místo svatého Valentýna například Jiřinu.

Veronika Voglová

Komiks





REDAKCE WOLKROVIN



Šéfredaktor: Jakub Jílek (2.A)

Redaktoři: Aneta Lišková (1.A), Adéla Dostálková (1.A), Ela Filoušová (O5.B), Jan Sedláček (O1.A), Jan Pácl (O4.A), Jakub Souček (O3.A), Kristýna Kratochvílová (O4.B), Martin Dobeš (O3.A), Veronika Voglová (2.A), Zuzana Vrbová (O1.A).